Sinkó István

Privát történetem

Wechter Ákos képeihez

GALÉRIA - LXII. évfolyam, 6. szám, 2018. február 9.

Wechter Ákos naplót vezet, családi legendáriumot rajzokban elbeszélve. Ismerjük ezt a műfajt filmes és fotós vonalon, a Fortepan gyűjtemény és Forgács Péter amatőr film montázsai is ezekből a képes családtörténetekből táplálkoznak. Csakhogy Wechter utólag rekonstruál, apja 1944-es történeteit bővíti, folytatja. De hogyan? Látszólag a század alapikonjait, karikatúrákat, mese- és képregény-illusztrációkat visz fel nyomataira, magazinok képeit, apró címkeszerű motívumokat. Ezek ismétlődnek, vándorolnak lapról lapra, alattuk szövegként montázsolt idézetek lexikonból, újsághírből kiemelve. Családi legendárium? Kornapló? Igen, egy rejtőzködő szerző naplója, aki a korszak bulvárrajzai, hírei és képei mögé bújva figyelmeztet: „Ember vigyázz, figyeld meg jól világod: / ez volt a múlt, emez a vad jelen, – / hordozd szivedben. Éld e rossz világot / és mindig tudd, hogy mit kell tenned érte, / hogy más legyen.” (Radnóti)

A rossz világ Wechter lapjain vicces külsőt, nevetséges formát, kusza tartalmakat kap, mert ilyennek látja, láttatja múltunk és jelenünk valóságát. Wechter grafikusi iróniája néha véresen komoly, a rasszista, az elnyomó, a mindenkit figyelő ideológiák között tengődő kisember Donald kacsai és Mickey Mouse-i mosolya nem őszinte. Csak kényszeredett.